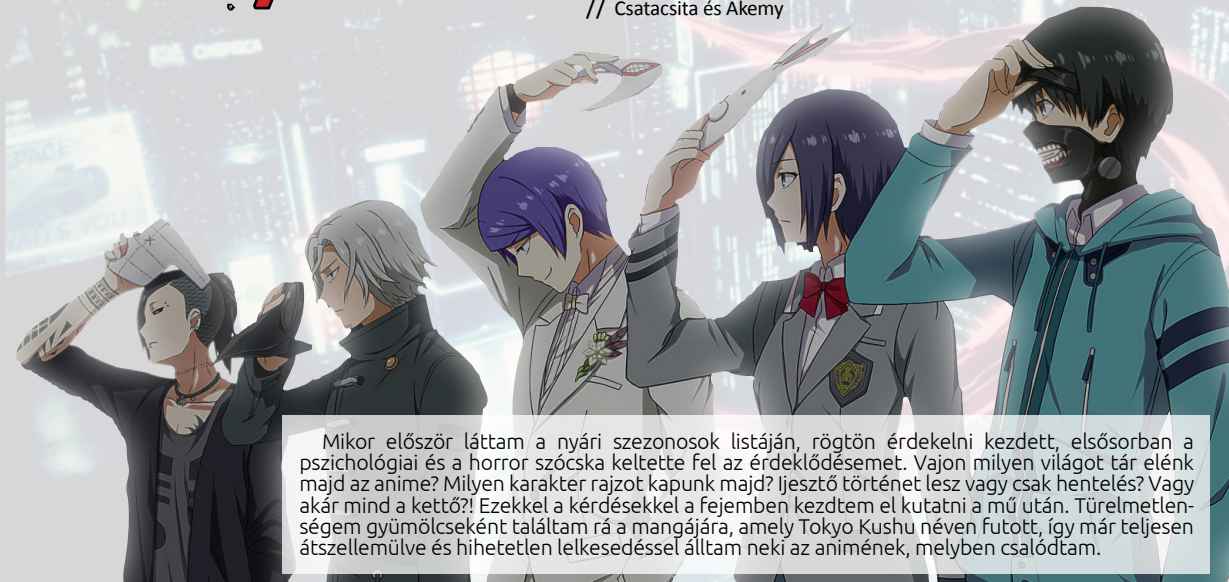

Tokyo Ghoul

// Csatacsita és Akemy

Mikor először láttam a nyári szezonosok listáján, rögtön érdekelni kezdett, elsősorban a pszichológiai és a horror szócscsa keltette fel az érdeklődésemet. Vajon milyen világot tár elénk majd az anime? Milyen karakter rajzot kapunk majd? Ijesztő történet lesz vagy csak henteles? Vagy akár mind a kettő?! Ezekkel a kérdésekkel a fejemben kezdtem el kutatni a mű után. Túrelmetlenségem gyümölcseként találtam rá a mangájára, amely Tokyo Kushi néven futott, így már teljesen átszellemülve és hihetetlen lelkesedéssel álltam neki az animének, melyben csalódtam.

Történet

A sztori középpontjában Kaneki Ken áll, aki első éves egyetemista. A srác egy könyvmoly, ami lényegében azzal indokolható, hogy nagyon fiatalon elvesztette szüleit: az apját nem is ismerte, az anyját pedig akkor veszítette el, amikor még általános iskolás volt. Kaneki egyetlen barátja – és egyben támasza – Hideyoshi Nagachika (röviden Hide). Hide egy teljesen átlagos srác és Kaneki osztálytársa is egyben.

A cselekmény két ghoullal kezdődik, majd Kaneki és Hide beszélgetésével folytatódik egy Anteiku nevezetű kávéházban. A beszélgetés eredményeként Kaneki elhív randizni egy lányt, minden jól alakul egészen addig, ameddig haza nem indul a lánnyal. Útközben ugyanis egy építkezési terület melletti sikátorban a lány felfedi magát; ő valójában egy ghoul és most jól fog lakni, a vacsora kibontakozása helyett viszont az építkezésen egy baleset történik, amelyben a lány meghal. A sérült Kanekit kórházba viszik, ahol szervátültetést hajtanak rajta végre; donorként a ghoul lány szerveit használva! Mikor Kaneki magához tér, nem képes emberei táplálékot enni.

Ekkor találkozik Khirishima Toukával, aki szintén egy ghoul, így a lánytól kér segítséget, mivel már nem képes elviselni az éhséget. Ő azonban nem akar neki segíteni, de Touka ordbálását hallva kijön a lány főnöke, mire végül mégis segít Kanekin, csak mert ő

is ghoul, és nekik össze kell tartaniuk! Így Kaneki az Anteikuba kerül – mint felszolgáló –, és elkezd megismerni a ghoul világát és életét.

Karakterek

Mivel mind az animében, mind a mangában nagy hangsúlyt kapnak a karakterek és az ő lelki világuk, ezért érdemes a szereplőket boncolgatni, hogy teljesen megértsük ki mit miért tesz.

Kanaki Ken: Kedves srác, aki a légynek se lenne képes ártani, bár ennek egyik oka fizikai gyengeségében keresendő. Főszereplőnek tökéletesen megfelel, mivel ghoulként valósa után kétségbeesetten próbál ragaszkodni emberi mivoltához, amíg fokozatosan el nem kezdi elfogadni, hogy valójában mivé is lett. Keneki emberként és ghoulként is látja az eseményeket, és képes akár mindkét fél számára előnyösen cselekedni.

Khirishima Touka: Hogyha ki akarjuk mondani, hogy a történetben nem csak neki főszereplő van, akkor Touka karaktere a legmegfelelőbb második főszereplőnek. Az ő személyének lel-

kivilága teljesen más, mint Kanekié. Ő született ghoul, és nem hőköl vissza, ha a táplálékért ölnie kell. Ezért eleinte ellenszenves lesz majd, de amint jobban megismerjük, egészen szeretethetővé válik. A ghoulak szemszögéből mutatja be a történetet.

Kőtaró Amon: Egy ghoul nyomozó, akinek a társa – Kureo Mado – egy igazi veterán. A főszereplőnkkel vívott harca során kétségek ébrednek fel benne, továbbá egy tragédia is követi ezeket a kétségeket, így öbenne is nagy változások indulnak meg. Ő képviseli az emberek szemléletét a ghoulakkal szemben.

Hideyoshi Nagachika: Kaneki barátja és támasza, ugyanazon az egyetemen tanulnak. Hide semmit nem tud Kaneki ghoulként valódsáról, de az anime végére lassan kezdi sejteni. Anak ellenére, hogy nem tudja mi történt barátjával, továbbra is támogatja és aggódik érte. Ő a teljes kivülről szemlélt, aki semmiről nem tud, és az akcióból is részben kimarad, ő testesíti meg a tudatlan lakosságot, akik csak a média által közölt információkban tudnak bízhatnak.

„...Kanekit kórházba viszik, ahol szervátültetést hajtanak rajta végre; donorként a ghoul lány szerveit használva! Mikor Kaneki magához tér, nem képes emberei táplálékot enni.”

Folytatás a következő oldalon!

Vissza a Tartalomjegyzékhez!

Az anime előnyei

A Tokyo Ghoul nagy előnye az, hogy úgy tudja tálnai a történetet, hogy mindenki képes legyen azonosulni valamelyik karakterrel. A legerősebb érzés, amit az anime/manga egy-egy részlete után éreztem a tehetetlenség volt.

Keneki ugyanis sohasem akart és nem is szeretett volna azzá válni ami lett, de mégis megtörtént, így elkezdett tehetetlenül sodródni az árral. Kaneki döntései nagyrészt a tehetetlenségből való kilábalást segítik.

Az anime hátrányai

Spoiler veszély!

(Csak azoknak akik végignézték az animét/olvasták a mangát!)

A szereplők tökéletesen vannak kitalálva, minek köszönhetően teljes körű belátást kaphatunk a Tokyo Ghoul világába. A szereplők többsége mind-mind más megvilágítást ad a történetnek. De akkor hogy lehet az, hogy az anime mégis csalódás volt számomra?

A válasz az, hogy az animében kihagytak néhány olyan részletet, amelynek elég komoly hatása lehetett volna a nézőre, emellett hozzáadtak a történethez olyan

dolgokat, melyek teljesen feleslegesek voltak, és még el is rontották az egész élményt! Az egyik ilyen például az, amikor az animében nem Touka-chan edzi Kanekit, hanem Renji Yomo. Ezzel a történetben is változás áll be, mert az edzéseket csak azután kezdik, miután Touka megküzdött a ghoull nyomozókkal és megsérült, utána kérte meg Kanekit, hogy Touka segítsen neki erősebbé válni!

Jó példa a jelenetkihagyásra, amikor a mangában Kaneki és Touka bemennek a Ghoull Nyomozó Központba, és hamis vallomással próbálják félrevezetni a ghoull nyomozókat. Mado detektívnek ugyanis ez feltűnik, így előbb találja ki, hogy hogyan fogja csapdába csalni Toukát és Hinamit.

Vagy amikor Kaneki elmegy Yomo-sannal „beszerzni”, ami annyit takar, hogy öngyilkosságban meghalt embereket vesznek el tápláléknak, ami azért fontos, mert rámutat, hogy az Anteikuban dolgozó ghoullok nem ölnek embert.

Az anime nagy hátránya a cenzúra, amely néha a kép felét is képes kitakarni.

„A legerősebb érzés, amit az anime/manga egy-egy részlete után éreztem a tehetetlenség volt.”

Folytatás a következő oldalon!

Vissza a Tartalomjegyzékhez!

Zenék

Az OST-ok összhangban állnak az animével, szerintem minden teljesen a helyén van. Az effektek jók, ahol feszültséget kell okozniuk, ott feszültséget okoznak, ahol akció van, ott felpörgetnek. Az OST-okat külön hallgatásra is javaslom, mert nem rosszak.

Az opening teljesen a helyén van, a zene nyomasztó hangulatot és sejtelmet sugároz, a videó pedig felkelti az érdeklődést, és kényeztetni a szemet.

Az ending már szerintem nem lett olyan jó; a zene külön nem rossz, a videó az, ami szerintem nem illett oda, ugyanis fan artzerű képeket vetítenek, ami szerintem abszolút nem illik az anime hangulatahoz.

Grafika

Egy 2014-es animéhez méltóan csodálatos látványvilágot kapunk, amely csupán egy-két helyen lett kicsit rondácska, de a színek használata mindenért kárpótol. Minden szín erősen alátámasztja az adott hangulatot, és szemet kápráztatóan szép, főként, amikor a ghoulok a kagunéjukat használják.

Utószó

Összességében mindenkinek ajánlom, aki szereti a pszicho horrtort és egy kellemes akcióban gazdag elgondolkodtató műre vágyik. Akik sem az animét, sem a mangát nem látták/olvasták, azoknak azt ajánlom, hogy az animével kezdjék, úgy nem olyan nagy csalódás, és utána mindenképpen olvassák el a mangát. Azoknak is ajánlom, akik csak a mangát olvasták eddig, mert az anime tartalmaz újdonságot is. A történet jó és az érzést, amit az első nézés vagy az első olvasás nyújtott érdemes megint átélni, mert kifejezetten kellemes.